

Sygnatura akt XIII GC 1657/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ł., dnia 7 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XIII Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Chańko

Protokolant: sekretarz sądowy Izabela Ćwiklińska

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2018 roku w Ł.

na rozprawie sprawy z powództwa S. B.

przeciwko J. E.

o zapłatę

1. pozbawia tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Gospodarczy w dniu 11 października 1999 roku, w sprawie o sygnaturze akt V Ng 983/99, któremu nadano klauzulę wykonalności w dniu 28 listopada 2003 roku – wykonalności w zakresie:

a) odsetek ustawowych za okres od dnia 26 października 1999 roku do dnia 15 grudnia 2000 roku,

b) odsetek ustawowych od dnia 13 kwietnia 2004 roku do 28 października 2006 roku;

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

3. nie obciąża S. B. obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania.

Sygnatura akt XIII GC 1657/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 kwietnia 2017 roku powód, S. B. wniósł o pozbawienie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Gospodarczy w dniu 11 października 1999 roku, w sprawie o sygnaturze akt V Ng 983/99, któremu nadano klauzulę wykonalności w dniu 28 listopada 2003 roku. W uzasadnieniu powód wskazał, że wierzytelność objęta tytułem wykonawczym uległa przedawnieniu.

/pozew, k. 3-4/

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Według pozwanego do przedawnienia roszczenia nie doszło albowiem wierzytelność stwierdzona prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się w terminie 10-letnim. W toku postępowania po wydaniu nakazu doszło zaś kilkakrotnie do przerwania biegu terminu przedawnienia, m.in.: na skutek wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z dnia 15 grudnia 2003 roku, 27 października 2009 roku, 29 maja 2013 roku i wniosku z dnia 22 lutego 2017 roku.

/odpowiedź na pozew/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Gospodarczy w dniu 11 października 1999 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym w sprawie o sygnaturze akt V Ng 983/99, któremu nadano klauzulę wykonalności w dniu 28 listopada 2003 roku.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 7 października 2003 roku pozwany złożył wniosek o wydanie nowego tytułu wykonawczego w miejsce utraconego wydanego przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Gospodarczy w dniu 11 października 1999 roku. Postanowieniem z dnia 28 listopada 2003 roku Sąd wydał tytuł wierzycielowi J. E. w zamian za utracony tytuł wykonawczy. Klauzulę wykonalności na postanowienie nadano w dniu 10 grudnia 2003 roku. Pozwany nabył wierzytelność w dniu 8 września 2003 roku.

/sygn. akt V GCo 211/03: postanowienie, k. 13, akta sprawy, k. 28, umowa cesji, k. 32-34/

W dniu 2 lipca 2013 roku dłużnik wniósł zażalenie na wskazane postanowienie. Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2014 roku Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił zażalenie.

/postanowienie, k. 63, uzasadnienie k.64-65/

Akta postępowania w sprawie o sygnaturze akt V Ng 983/99 zostały zlikwidowane po upływie 10 lat w 2012 roku. W wyniku wniosku z dnia 28 lipca 2014 roku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim ponownie założył akta sprawy sygn. akt V Ng 983/99.

/sygn. akt V Ng 983/99: notatka k. 1, wniosek, k. 2/

W dniu 15 grudnia 2003 roku J. E. złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

/wniosek, k. 35, potwierdzenie nadania, k. 35odw./

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2004 roku komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym we Włoszczowie umorzył postępowanie egzekucyjne.

/postanowienie, k. 37/

Egzekucja została ponownie wszczęta na podstawie wniosku z dnia 28 października 2009 roku złożonego komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, Andrzejowi Karweckiemu. Postanowieniem z dnia 9 lutego 2010 roku komornik uznał się niewłaściwym i sprawę przekazał komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym we Włoszczowie Rafałowi Sadlikowi. Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2010 roku komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym we Włoszczowie umorzył postępowanie egzekucyjne.

/wniosek, k. 38-39, postanowienie, k. 41, postanowienie, k. 42 /

Wnioskiem z dnia 3 czerwca 2013 roku wierzyciel wniósł o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przez komornika przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa Arkadiusza Klimczaka. Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2016 roku komornik umorzył postępowanie egzekucyjne wobec jego bezskuteczności. Postanowieniem z dnia 15 lutego 2017 roku Sąd Okręgowy w Kielcach zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że stwierdził umorzenie egzekucji z mocy prawa na podstawie art. 823 k.p.c. Kolejnym wnioskiem wierzyciel wniósł o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przez komornika przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa Arkadiusza Klimczaka.

/wniosek, k. 43-46, postanowienie, k. 48, postanowienie, k. 49, wniosek, k.51-53/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w przeważającym zakresie, pozostając zasadnym jedynie w zakresie części odsetek.

Powód nie twierdził, że choć w minimalnym stopniu spłacił wierzytelność objętą tytułem wykonawczym.

Przechodząc do zasadniczego problemu rozstrzyganego w ramach niniejszej sprawy, nie można odmówić trafności zarzutowi przedawnienia, jaki sformułował powód. Zarzut ten jednak nie powoduje podważenia tytułu wykonawczego w całości, lecz jedynie w części dotyczącej świadczeń ubocznych.

Zgodnie z art. 125 § 1 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie **obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu**. Przepis ten wprowadza dziesięcioletni termin przedawnienia wszelkich roszczeń stwierdzonych prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw. Dotyczy to zarówno roszczeń podlegających krótszym terminom przedawnienia, jak i roszczeń ograniczonych terminami zawitymi. Nie dotyczy to jedynie stwierdzonych w powyższy sposób roszczeń o świadczenia okresowe należne w przyszłości, które podlegają właściwemu im przedawnieniu trzyletniemu.

Sąd podziela bowiem stanowisko Sądu Najwyższego, zawarte w z dnia 24 lipca 1974 roku, sygn. akt III CRN 146/74, iż odsetki za zwłokę są świadczeniem okresowym, które stosownie do cytowanego przepisu ulega przedawnieniu trzyletniemu. Rozstrzygnięcie to stanowiło punkt wyjścia dla określenia charakteru odsetek stwierdzonych wyrokiem Sądu oraz należnych po dniu jego prawomocności.

Kontynuując tę linię orzeczniczą, Sąd Najwyższy w wyroku z dnia z dnia 15 stycznia 2014 roku sygn. akt I CSK 197/13 orzekł, iż określony w art. 125 § 1 k.c. dziesięcioletni termin przedawnienia ma zastosowanie do stwierdzonych wyrokiem roszczeń o odsetki za opóźnienie wymagalnych w dacie uprawomocnienia się wyroku. Trzyletniemu przedawnieniu ulegają stwierdzone wyrokiem roszczenia o odsetki za opóźnienie należne i wymagalne po dniu uprawomocnienia się wyroku.

Tytuł wykonawczy powstał w wyniku wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, jednakże akta sprawy nie zachowały się a zatem nie jest możliwym analiza daty, w jakiej stwierdzono prawomocność nakazu zapłaty. Wady tytułu wykonawczego obciążają pozwanego, który nabył wierzytelność w stanie zupełnym, a który następnie tytuł utracił. Wobec powyższego, Sąd za datę prawomocności przyjął najwcześniejszą datę pewną – datę przypadającą na 14 dni od wydania nakazu zapłaty z dnia 11 października 1999 roku, czyli 25 października 1999 roku. Odsetki zatem były przedawnione po dniu prawomocności nakazu do dnia złożenia wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego – od dnia 25 października 1999 roku do dnia **14 grudnia 2000 roku. Data końcowa wynika z faktu przerwania biegu terminu przedawnienia w dniu 15 grudnia 2003 roku** kiedy nastąpiło wszczęcie egzekucji o sygnaturze KM 411/03. Zdarzenie to doprowadziło do przerwania biegu terminu przedawnienia tak odsetek, jak i kwoty głównej. Kwota główna nie uległa zatem przedawnieniu, skutkiem czego powództwo podlegało oddaleniu w punkcie 2. Odsetki zaś nie uległy przedawnieniu w okresie trzech lat poprzedzających przerwanie biegu terminu przedawnienia związane ze złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji.

Następnie jednak doszło do ponownego przedawnienia roszczenia. Egzekucja w sprawie o sygnaturze KM 411/03 została umorzona dnia 13 kwietnia 2004 roku. Kolejny wniosek egzekucyjny złożono w dniu 28 października 2009 roku, skutkiem czego odsetki uległy przedawnieniu od 13 kwietnia 2004 roku do 28 października 2006 roku. Jak wskazano w pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, albowiem wierzyciel konsekwentnie składając wnioski egzekucyjne doprowadzał do przerwania biegu terminu przedawnienia tak co do kwoty głównej jak i odsetek.

W ocenie Sądu, w składzie rozpoznającym tę sprawę, wniosek o wydanie tytułu wykonawczego w miejsce utraconego nie przerywa biegu terminu przedawnienia. Czynność ta nie jest przedsięwzięta w celu dochodzenia roszczenia, a stanowi wynik zaniedbania wierzyciela polegającego na utracie tytułu. Dlatego złożenie wniosku o wydanie nowego

tytułu nie mogło przerwać biegu terminu przedawnienia, a uczynił to dopiero wniosek egzekucyjny. Przyjęcie odmiennego stanowiska mogłoby doprowadzić do instrumentalnego traktowania instytucji odtworzenia tytułu wykonawczego. Procedura ta bowiem jest niesformalizowana i ogranicza się do badania okoliczności utraty tytułu, zaś Sąd bazuje na oświadczeniach wierzyciela. Stąd katalog czynności skutkujących przerwaniem biegu terminu przedawnienia mieszczących się w pojęciu z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. winien być interpretowany zawężająco i z tego kręgu należy wyłączyć czynności takie jak: cesja wierzytelności, wniosek o wydanie nowego tytułu wykonawczego w miejsce utraconego, wniosek o wydanie kolejnego tytułu wykonawczego.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Sytuacja materialna powoda jest ciężka, co pośrednio wynikało z faktu bezskutecznej egzekucji wobec niego trwającej kilkanaście lat i bezskutecznej. Sąd podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Łodzi, zawarte w wyroku z dnia 22 kwietnia 2015 roku sygn. akt I ACa 1584/14, iż: „Sama sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi podstawy zwolnienia od obowiązku uiszczenia nieopłaconych kosztów sądowych, chyba że na rzecz tej strony przemawiają dalsze szczególne okoliczności, które same mogłyby być niewystarczające, lecz łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego”. Dlatego rozstrzygając o kosztach postępowania Sąd brał pod uwagę charakter zapadłego w sprawie orzeczenia. Wyrok, choć uwzględnia racje powoda, nie traktuje go jako podmiot wygrywający postępowanie. Pomimo uwzględnienia, co do zasady racji leżących u podstaw wytoczenia powództwa, nie wiąże się ono z powstaniem podstawy dla uznania powoda za wygrywającego spór. Pozbawiono tytuł wykonawczy wykonalności jedynie w zakresie wycinka odsetek, pozostawiając kwotę główną w nominalnej wysokości.

ZARZĄDZENIE

(...)

26 marca 2018 roku